



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XIX. Quomodo Domitianus Davidis posteros jussit occidi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

τῆς Δομετιανῆς ἀρχῆς εἰς τοσούτον ἡ ἀρετὴ κα-
τὰ τὰς δηλωμένους ἢ τῆς ἡμετέρας πίστεως
διδασκαλία διέλαμπεν, ὡς καὶ τὰς ἀποθνή-
σκουσας κατὰ ἡμᾶς λόγῳ συζηταφείς, μὴ δοκονῆ-
σαι ταῖς αὐτῶν ἰσορροπίας τὸν τε διωγμὸν καὶ
τὰ ἐν αὐτῷ μαρτύρια παθόντων. οἷον καὶ
τὸν καιρὸν ἐπὶ ἀκρίβειαν ἐπεσημάναντο ἐν ἔτει
πενήκοντα καὶ δύο Δομετιανῆς μὲν πλείων ἐτέ-
ρων καὶ Φλαβίαν Δομετίλλαν ἰσορήσαντες, οἷον
ἀδελφῆς γεγονῆσαν Φλαβίῳ Κλήμηντι ἐνός
τῶν τῆνικαδὲ ἐπὶ Ρώμης ὑπάτων, τῆς εἰς Χελ-
σὸν μαρτυρίας ἐνεκεν, εἰς νῆσον Ποντίαν καὶ Ἰ-
μωρίαν δεδύδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ΄.

Ὡς Δομετιανὸς τὸς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναίρειδός
προσάγει.

Τὸ δὲ αὐτῷ Δομετιανῷ τὰς ἀπὸ γένους
Δαβὶδ ἀναίρειδός προσάξαι, πα-
λαιὸς κατέχει λόγος τῶν αἰρετικῶν Ἰουδαίων καὶ η-
γορησῆσαι τῶν ἀπογόνων Γεδοῦν τὸν ἡγεῖναι
ἀδελφὸν καὶ σάρκα ἐκαστοῦ. ὡς ἀπὸ γένους
τυχευόντων Δαβὶδ, καὶ ὡς αὐτῶν συγγενῶν ἐκ
Χελσῆ Φερόβων. ταῦτα δὲ δηλοῖ καὶ λέξιν
ἁδὲ πως λέγων ὁ Ἡγήσιππος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ΄.

Περί τῶν ἀπὸ γένους ἐκαστοῦ ἡμῶν.

Εἴτι δὲ ἀπεῖσαν οἱ ἀπὸ γένους τῶν Κυρίων
ἡμῶν Γεδοῦν, τὰ καὶ σάρκα λεγομένη
αὐτῶν ἀδελφῶν, ἐς ἐδηλασθεύσαν, ὡς ἐκ
γένους ὄντας Δαβὶδ. τάχως δὲ ὁ ἰσχυρὸς
ἠγάγετο πρὸς Δομετιανὸν καίσαρα, ἐφοβῆτο
γὰρ τῶν παρεστῶν τῶν Χελσῆ ὡς καὶ Ἡρώδης, καὶ
ἐπηρώτησεν αὐτὸς εἰ ἐκ Δαβὶδ εἰσὶ καὶ ὡμο-
λόγησαν. τότε ἠρώτησεν αὐτὰς πόσας κτή-
σεις ἔχουσιν, ἢ πόσων χρημάτων κυριεύουσιν
οἱ δὲ εἶπον ἀμφοτέρω, ἑνακισχίλια δηνάρια
ὑπάρχειν αὐτοῖς μόνον, ἕκαστος αὐτῶν ἀνή-
κοντος τῶν ἡμισυῶν καὶ ταῦτα ὅσα ἐν δε-
γυρῆσι ἐφασκον ἔχειν, ἀλλ' ἐν διαλυθή-
σει γῆς πένδρων πεντακοντα ἑνέα μόνων.
Οἷον καὶ τὰς φόβους ἀναφέρειν, καὶ αὐ-
τὰς αὐτεργουῖτας διατρεφείναι. εἶτα δὲ
καὶ τὰς χεῖρας τὰς ἑαυτῶν ἐπιδεικνύσαι
μαρτύριον τῆς αὐτεργίας τὴν τῶν σώμα-
τος σιληρίαν, καὶ τὰς ἀπὸ τῆς συνηχῆς

A tantoperè florebat, ut Scriptores et-
iam à religione nostra alienissimi, &
persecutionem & martyria nostrorum
monumentis suis tradere non dubita-
rint. Qui quidem etiam tempus ipsum
persecutionis accuratè notaverunt.
Scribunt enim anno principatus Do-
mitiani quinto decimo, Flaviam Do-
mitillam Flavii Clementis ejus qui
tunc temporis Romæ Consul fuit, ex
sorore nepsem, unà cum aliis plurimis
ob confessionem Christi in insulam
Pontiam fuisse deportatam.

B

CAPUT XIX.

Quomodo Domitianus Davidis posteros jussit
ocidi.

CUM verò idem Domitianus uni-
versos qui à Davide generis sui ori-
ginem ducerent, interfici jussisset, ve-
tus fama est posteros Judæ ejus qui se-
cundum carnem frater Christi fuerat,
à quibusdam hæreticis esse delatos, ut-
pote qui & Davidis stirpe essent oriun-
di, & ipsius Christi propinquitate ful-
gerent. Et hæc quidem testatur Hege-
lippus his verbis.

Huc refer
Niceph.
l. 3. c. 10.

C

CAPUT XX.

De Propinquis Servatoris nostri.

HIS, inquit, temporibus adhuc su-
pererant quidam ex cognatione
Christi, nepotes Judæ illius qui se-
cundum carnem frater Christi vocabatur.
Hos à nonnullis delatos quòd ex regia
Davidis stirpe prognati essent, evoca-
tus ad Domitianum Cæsarem perduxit.
Quippè Domitianus de adventu Chri-
sti perindè ac Herodes sibi metuebat.
Interrogati igitur ab illo utrùm ex stir-
pe Davidis essent oriundi, id verissi-
mum esse confessi sunt. Deinde sci-
fcitatus est ex illis Domitianus, quan-
tas possessiones, quantumve pecunie
haberen. Illi verò novem tantum-
modo denariorum millia sibi ambo-
bus suppetere dixerunt, quorum dimi-
dia pars singulis competeret: eas verò
facultates nequaquam se in argento ha-
bere, sed in æstimatione agrorum,
novem scilicet ac triginta foli jugerum:
ex quorum fructibus & tributa persol-
verent, & sibi ipsi non sine proprio

M